

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Quod huic fastidio remedium ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

dore, diligentia, humilitate præparent; paulatim consuetudine longâ veniunt in tantæ rei contemptum. Itaque tepidè, immò turbidè ad Missam accedunt, vt nihil minùs, quàm de Missa solliciti sint. Immò à litibus, à lusu, illo ore ad Christum sumendum, accedere non verentur, quo, eadem nocte, vt S. Hieronymus ait, meretricem sunt osculati, aut vinum crapulamque ex fœrenti gutture reuomerunt, pleni negligentijs, immò neglectis horis, diurnis & nocturnis; pleni fœditate & impudicissimis desiderijs; quo pacto nullus profectò secularis auderet sumere Eucharistiã. Quid ergo mirum, si eis Christus dulcedinem subtrahit? Si illis non modò non sapit hoc cæleste manna, sed etiam horror est & abominatio, cum *iudicium sibi manducens*? Negat Deus panem corporalem indignis, cur fructum panis spiritualis concederet? Itaque tales ad vomitum, ad sæculum, ad omne scelus reuertuntur; estque assidua illorum cogitatio: *Quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo operiemur?*

Matth. 6, 32.

III.

Quid his est faciendum? illa doctrina, quâ alios docent, se ipsos instruant, ne cum alijs prædicauerint, ipsi reprobi inueniantur. Redeant in se, redeant ad pœnitentiam & veterem feruorem, tunc Deus illos, sicut filium prodigum pater, recipiet, & epulo sacro, velut vitulo saginato reficiet, loco filiquarum. Inter porcos, & more porcorum qui vitam viuunt, ipsi sibi has delicias cælestes subducunt. Sic homines, per ipsorummet praua desideria, Angelico pane, eiusque fructu, spe & fiducia priuat Deus. Itaque non illum, quasi durum, aut iniquum, sed, si hoc viatico tam diuino destituimur, neque ex eo tam pretioso cibo, discimus sperare etiam corporis escam, nos ipsos accusamus, & illud identidem repetamus: *Cognoui, Domine, quia equitas iudicia tua: & in veritate tua humiliasti me.* Iam demum disco, de pane quotidiano non desperare, quando video sic mundum à Deo dilectura, vt illi proprium Filium, & panem Angelorum dederit in cibum. Sed de hac diuina prouidentia ac prodigalitate in humanum genus, iam alio loco prolixè disputavi. Hic sufficit cum Domino dicere: *Nolite solliciti esse, dicentes: Quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo operiemur? hac enim omnia gentes inquirunt. Scit enim Pater vester, quia his omnibus indigetis. Quarite ergo primum regnum Dei, & iustia*

Psal. 118. 75.

Tom. 1. de Iudicijs, quæ Deus exercet in hoc mundo, cap. 15. Matth. 6. 31.

& iustitiam eius: & hac omnia adycentur vobis: Nolite ergo solliciti esse in crastinum.

Verùm, vt omittamus diuini panis prodigiosam à Deo præ spirituali fame, largitionem, ex qua vtique spem concipimus, neque panem humanum, cogitationem suam in Dominum iactantibus defuturum, Nonnè fames, si non immodica est, noxios in homine catarrhos exsiccat? Nonnè materiam subducit febrium exæstuationi? Nonnè crapulam dissipat & corrigit stomachum nauseantem? Pingues & adipati ventres quanto sudore præportantur? quanta mole sese mouent? quantis obnoxij sunt anhelationibus? quanto pondere à cursu, immò ab incessu impediuntur? quot morbis prostruuntur? At pinguedinem abstergit, inedia, & cum pinguedine tot mala. Sic etiam corpori prodest fames, cuius malum esse censetur. Sed si extraordinaria est, & à vindice Deo missa, etsi corpora extenuat, eneruat, necat, attamen animo longè conducit magis. Nam si in pœnam missa agnoscitur, emendationem parit: si ideò inducta est, vt cælestem ostendat prouidentiam, gignit fiduciam, reuerentiam, amoremque Dei: si denique data est, vt ij, qui abundant, egentibus opitulentur, ansam præbet exercendæ in proximos charitati.

Igitur ne quis antiquam desisse prouidentiam existimet, narrat Nicephorus circa An. Domini 455. ingentem in Phrygia, Gallacia & Cappadocia, siccitatem, famem, pestem extitisse; longiusque propagatam homines ad noxia & abominanda alimenta, atque inde ad inflammationes, tumores, oculorum amissiones, & subitas mortes perduxisse. Superfuerunt, ex tanta mortalitate, pauci; sed neque his quidem cibus humanus suppetebat. Igitur, cum humana decissent auxilia, seruatrix omnium diuina prouidentia opem miseris attulit, famique subuenit. *Eo enim anno, quo fruges non prouenerunt, alimento aërio eos fouit, sicuti olim veteribus Israëlitis fecisse memoratur. Manna illis, quod dicitur, calitudo demisitens. Proximo autem anno, vt fruges spontè excreverent, effecit.* Vides hinc prouidentem Dei clementiam, in ipso furore famis & pestis? Vides, quàm verè dictum sit: *Cùm iratus fueris, misericordia recordaberis.* Sic, cum deest terra, cælum succurrit, vt ibi potiùs, quàm alibi auxilium quæritemus. Bona fames, quæ facit hominem

IV.

V.

Niceph Calist. lib. 15. c. 10 hist. Eccles.

Habacuc. 3 2.